

MRF 2022.51

Planklagenævnets afgørelse af 17. januar 2022, j.nr. 21/09564

Ophævet forbud efter planlovens § 12, stk. 3, mod opførelse af etageboliger med bebyggelsesprocent i strid med kommuneplan som følge af berettigede forventninger, da kommunen i løbet af en 4 måneder lang dialog med ejeren bl.a. havde accepteret bygningsvolumen, da håndhævelse af kommuneplanen efter planlovens § 12, stk. 3, må ske inden for rimelig kort tid, og da kommunen tidligere havde givet byggetilladelse med overskridende bebyggelsesprocenter.

Sagen vedrørte opførelse af etageboliger på to ejendomme i Aalborg Kommune, der var ejet af E. Ejendommene var ikke omfattet af en lokalplan, men var i Kommuneplan 2013 placeret i rammeområde 1.2.B2 for Engvej-kvarteret, der udlagde området til boligformål med nye muligheder for former for serviceerhverv. Det fremgik af et bilag til kommuneplanen, at bebyggelsesprocenten for ejendommene ikke måtte overstige henholdsvis 25 og 30. Det fremgik af sagens oplysninger, at Aalborg Kommune i marts 2019 havde givet byggetilladelser til etageboliger på de to ejendomme med bebyggelsesprocenter på henholdsvis 77 og 96. Tilladelserne blev dog ikke udnyttet. På baggrund af ny ansøgning fra E nedlagde kommunen i august 2021 forbud efter planlovens § 12, stk. 3, mod opførelse af etageboliger på ejendommene med henvisning til, at ansøgningen omfattede bebyggelse med en bebyggelsesprocent på henholdsvis 74,6 og 98,5, hvilket udgjorde en markant overskridelse af den i kommuneplanen fastsatte bebyggelsesprocent. Afgørelsen blev påklaget af E, der bl.a. anførte, at han havde været i dialog med kommunen omkring projektet fra januar til maj 2021, hvor kommunen bl.a. godkendte bygningsvolumen uden at nævne kommuneplanlægningen, at kommunen tidligere havde meddelt byggetilladelser med de overskridende bebyggelsesprocenter, og at E derfor havde en berettiget forventning om at kunne opføre det ansøgte. Planklagenævnet (formanden) fandt, at da der var ansøgt om opførelse af etageboliger med en bebyggelsesprocent, der oversteg den i kommuneplanen fastsatte, havde kommunen hjemmel til at nedlægge forbud i medfør af planlovens § 12, stk. 3. Nævnet fandt imidlertid efter en samlet vurdering af sagens forløb, at kommunen var afskåret fra at meddele forbuddet som følge af E's berettigede forventninger. Nævnet lagde herved navnlig vægt på, at kommunen i februar 2021 havde bekræftet over for E, at volumen var accepteret, ligesom kommunen både i februar og marts 2021 havde tilkendegivet, at

kommunen vægtede helhedsvurderingen af byggeriet højt, og i den forbindelse havde oplyst, at kommuneplanen kun var retningsgivende. Nævnet lagde desuden vægt på kommunens tidligere afgørelse om ikke at nedlægge et forbud efter § 12, stk. 3, i forhold til et lignende projekt om etageboliger på samme ejendomme, som også væsentligt overskred kommuneplanens rammer om bebyggelsesprocent. Nævnet lagde derudover vægt på, at kommunen flere gange i løbet af de ca. 4 måneder, hvor kommunen var i dialog med E, bad E om at tilrette projektet uden at nævne kommuneplanens rammebestemmelser om bebyggelsesprocent. Nævnet bemærkede, at det i denne sammenhæng var uden betydning, om kommunen i forbindelse med dialogen reelt kun foretog en vurdering af bygningsvolumen efter bygningsreglementet, da det afgørende var, om E havde en berettiget forventning om, at kommunen havde foretaget en sådan vurdering efter planloven. Nævnet lagde endelig vægt på, at det ansøgte projekt alene var i strid med en kommuneplanbestemmelse og ikke en lokalplan. Nævnet fandt, at vurderingen af, om en kommunes tilkendegivelser kan have skabt berettigede forventninger ift. at nedlægge et forbud efter planlovens § 12, stk. 3, ikke er de samme som ved lokalplanovertrædelser. Nævnet henviste til, at når kommunen ikke har fundet det nødvendigt at regulere et forhold ved lokalplan, er udgangspunktet, at ejeren lovligt kan disponere i forhold til planloven. En bygning, der er i strid med en kommuneplanbestemmelse, bliver i modsætning til planlovens § 18 først ulovlig, når der nedlægges et forbud efter planlovens § 12, stk. 3. Dette indebar efter nævnets opfattelse, at såfremt kommunen vil anvende planlovens § 12, stk. 3, og dermed håndhæve kommuneplanens rammebestemmelser, må det ske inden for rimelig kort tid. Det forhold, at kommunen efter det oplyste ved en fejl ikke var opmærksom på den fastsatte bebyggelsesprocent, kunne ikke føre til et andet resultat. Planklagenævnet ophævede herefter forbuddet.

Kommentar: Afgørelsen illustrerer, at afvejning af berettigede forventninger ved forbud efter planlovens § 12, stk. 2 og 3, er anderledes end ved lokalplanovertrædelser, fordi den manglende regulering ved lokalplan er udtryk for, at ejeren som udgangspunkt lovligt kan disponere efter planloven. Der er derfor krav om, at kommunen reagerer inden for rimelig kort tid, når kommunen får kendskab til, at en ejer vil disponere i modstrid med kommuneplanen, hvilket ligeledes indgår som en central begrundelse i flere af Planklagenævnets afgørelser om ophævelse af § 14-forbud, jf. f.eks. **MRF 2021.160 Pkn** og **MRF 2021.263 Pkn**. I forlængelse heraf kan overvejes betydningen af, at hvis der kan meddeles forbud efter planlovens § 12, stk. 2 og 3, vil det altid være muligt alternativt at meddele forbud efter planlovens § 14, hvor der dog indtræder den særskilte retsvirkning, at kommunen inden for et år – og i nogle tilfælde kortere tid – skal vedtage en lokalplan, idet forbuddet i modsat fald er ugyldigt, hvor som senere § 14-praksis kan nævnes **MRF 2022.52 Pkn**, **MRF 2022.54 Pkn**, **MRF 2022.64 Pkn** og **MRF 2022.65 Pkn**. Spørgsmålet er således, om disse krav for § 14-forbud kan begrundes, at hensynet til ejerens berettigede forventninger står stærkere ved § 12-forbud end ved § 14-forbud, men foreløbig ses ikke en nærmere stillingtagen hertil i praksis.

Afgørelse i klagesag om Aalborg Kommunes forbud efter planlovens § 12, stk. 3, mod opførelse af etageboliger på [A1] og [A2], Nørresundby

21/09564

Aalborg Kommune traf den 17. august 2021 afgørelse om forbud efter planlovens § 12, stk. 3, mod opførelse af etageboliger på ejendommene [A1] og [A2], 9400 Nørresundby.

Ejeren af ejendommene har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om klageren havde berettigede forventninger som følge af kommunens tidligere tilkendegivelser.

Planklagenævnet ophæver afgørelsen. Det betyder, at kommunens afgørelse ikke længere gælder.

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen og kommuneplanen for området

Klagen vedrører opførelse af etageboliger på ejendommene [A1] og [A2], 9400 Nørresundby.

Ejendommene er ikke omfattet af en lokalplan eller byplanvedtægt.

Ejendommene er omfattet af Kommuneplan 2013, en Fysisk Version for Aalborg Kommune, og er placeret i rammeområde 1.2.B2 Engvej-kvarteret, som udlægger området til boligformål med nye muligheder for former for serviceerhverv. Følgende fremgår bl.a. af kommuneplanrammen vedrørende områdets byggemuligheder:

Byggemuligheder

Bebyggelsesprocent: se Bilag K.

Øvrige max. 30 (åben-lav)

Max. 70 (etage)

Max. 40 for øvrig bebyggelse

[...]

Det fremgår af bilag K, at bebyggelsesprocenten for ejendommen [A2], 9400 Nørresundby, maksimalt må udgøre 30, mens bebyggelsesprocenten for ejendommen [A1], 9400 Nørresundby, maksimalt må udgøre 25.

Det fremgår af sagens oplysninger, at kommunen tidligere har givet byggetilladelser til etageboliger på de to ejendomme. Kommune meddelte således den 12. marts 2019 byggetilladelser til nyopførelse af etageboliger på [A1] og [A2], 9400 Nørresundby, med bebyggelsesprocenter på hhv. 77 og 96. Tilladelserne blev dog ikke udnyttet.

1.2. Afgørelsen, der er klaget over

Aalborg Kommune traf den 17. august 2021 afgørelse om forbud efter planlovens § 12, stk. 3, mod opførelse af etageboliger på ejendommene [A1] og [A2], 9400 Nørresundby.

Det fremgår af afgørelsen, at de ansøgte etageboliger vil medføre en markant overskridelse af bebyggelsesprocenten, som fremgår af kommuneplanens kortbilag K.[1] Kommunen henviste til, at der på ejendommen [A1], 9400 Nørresundby, ifølge kortbilaget er tilladt en bebyggelsesprocent på 25, og at bebyggelsen vil medføre en bebyggelsesprocent på 74,6. Vedrørende [A2], 9400 Nørresundby, henviste kommunen til, at bebyggelsesprocenten ifølge kortbilaget er 30, og at projektet vil medføre en bebyggelsesprocent på 98,5.

1.3. Klagen og bemærkningerne hertil

I sagen indgår følgende materiale fra klageren: Klagen af 20. august 2021.

Kommunen er kommet med bemærkninger til klagen den 23. august 2021.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 23. august 2021.

Klagen og bemærkningerne er i deres helhed indgået i sagsbehandlingen. De enkelte klagepunkter er kort gengivet nedenfor under afsnit 2.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.[2]

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

2.2. Forbud efter planlovens § 12, stk. 3

Kommunen skal virke for kommuneplanens gennemførelse, herunder ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen, jf. planlovens § 12, stk. 1 ("virke for-princippet"). Det gælder dog ikke i forhold til §§ 5 u, 19 og 40.

Bestemmelser i en kommuneplan er – i modsætning til bestemmelser i en lokalplan eller i en byplanvedtægt – ikke umiddelbart bindende over for borgere/bygherrer, men skal som udgangspunkt alene danne grundlag for lokalplanlægningen, der ikke må være i strid med kommuneplanen, jf. planlovens § 13, stk. 1, nr. 1.

Kommunen har imidlertid mulighed for under visse betingelser at modsætte sig forhold, der er i strid med kommuneplanen, jf. planlovens § 12.

Kommunen kan inden for byzoner og sommerhusområder modsætte sig opførelse af bebyggelse eller ændret anvendelse af bebyggelse eller ubebyggede arealer, når bebyggelsen eller anvendelsen er i strid med bestemmelser i kommuneplanens rammedel, jf. § 12, stk. 3.

Der kan ikke nedlægges forbud, hvis det pågældende område i kommuneplanen er udlagt til offentligt formål, eller hvis området er omfattet af en lokalplan eller en byplanvedtægt, jf. § 12, stk. 3, 2. pkt. Muligheden for at benytte § 12, stk. 3, bortfalder, uanset om lokalplanen ikke regulerer det konkrete forhold, som måtte ønskes forhindret.[3]

I den konkrete sag er området ikke udlagt til offentligt formål, og området er desuden ikke omfattet af en lokalplan eller en byplanvedtægt.

Kommuneplanen fastsætter, at bebyggelsesprocenten for ejendommene ikke må overstige hhv. 25 og 30. Der er ansøgt om opførelse af etageboliger, der medfører en bebyggelsesprocent for ejendommene på hhv. 74,6 og 98,5.

Planklagenævnet finder på den baggrund, at kommunen har haft hjemmel i planloven til at nedlægge forbud i medfør af § 12, stk. 3.

Kommunens afgørelse skal imidlertid være i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler og retsgrundsætninger, herunder principperne om berettigede forventninger.

2.3. Berettigede forventninger og bindende forhåndstilsagn

2.3.1. Klagen

Klageren anfører, at kommunen og klageren var i dialog omkring projektet fra januar til maj 2021, dvs. i 4 måneder, hvor kommunen bl.a. godkendte bygningsvolumen uden at nævne kommuneplanlægningen. Klageren henviser i denne forbindelse særligt til kommunens e-mails af 4. og 10. februar samt 15. marts 2021.

Klageren anfører desuden, at kommunen den 12. marts 2019 gav byggetilladelse til den daværende ansøger til opførelse af etageboliger på ejendommene, hvor det ansøgte medførte en bebyggelsesprocent på hhv. 77 og 96 [tilladelse blev ikke udnyttet]. Hertil kommer, at kommunen i 2018 over for den daværende ansøger oplyste, at det ville være oplagt at videreføre karréen, hvorfor en overskridelse af den faktiske bebyggelsesprocent ikke vurderes at være et problem, ligesom at kommunen i 2020 oplyste, at den var positivt indstillet over for et projekt med en bebyggelsesprocent på 107.

Derudover henviser klageren til, at kommunen i 2020 gav byggetilladelse til byggerier, som medfører en bebyggelsesprocent på hhv. 130 og 95 på ejendommene [A3] og [A4], 9400 Nørresundby.

Planklagenævnet har forstået dette som en klage over, at kommunen har givet klageren en berettiget forventning eller et bindende forhåndstilsagn om, at kommunen ikke ville nedlægge et forbud efter planlovens § 12, stk. 3, mod en overskridelse af bebyggelsesprocenten i forbindelse med opførelse af etageboliger på ejendommene.

2.3.2. Generelt om berettigede forventninger og bindende forhåndstilsagn

En kommunes tidligere tilkendegivelser, særlige omstændigheder eller passivitet kan i særlige tilfælde skabe sådanne berettigede forventninger hos ejeren, at det kan begrunde en tilladelse. De berettigede forventninger skal dog afvejes over for almindelige retshåndhævelsessensyn. Desuden indgår det tidsmæssige perspektiv i vurderingen.

En kommune kan også fortabe retten til at nedlægge forbud efter planlovens § 12, stk. 3, mod et bestemt forhold, hvis kommunen har givet et bindende forhåndstilsagn om, at kommunen vil give tilladelse. Dette forudsætter imidlertid, at kommunen har taget konkret stilling til forholdet på et fuldt oplyst grundlag.

Det er endvidere en betingelse i forhold til forhåndsbeskeder, at det nøjagtige indhold af forhåndsbeskeden skal være klart, for at den kan betragtes som bindende for myndigheden og dermed udelukke meddelelse af et forbud efter § 12, stk. 3.

2.3.3. Planklagenævnets vurdering

Forløbet i januar – maj 2021

Det fremgår af sagens oplysninger, at kommunen og klageren var i løbende dialog vedrørende det påtænkte projekt i perioden fra 28. januar til 27. maj 2021, hvor kommunen nævnte kommuneplanen.

Klageren henvendte sig den 28. januar 2021 til kommunen med skitsetegninger af projektet. Den 4. februar 2021 blev der afholdt et møde i kommunen vedrørende projektet. Klageren sendte samme dag en e-mail til kommunen med en opsummering af mødet:

Hermed opsummering af hvad vi talte om.

Volumen er accepteret, såfremt projektet løftes arkitektonisk. Der må gerne være mere symmetri, bl.a. er tagvinduer forskudte.

[...]

Vil du venligst bekræfte eller korrigere hvis der er noget jeg har misforstået?

Kommunen svarede samme dag følgende:

Jeg bekræfter og tilføjer at det jo altid er en konkret vurdering fra sag til sag, hvad der er muligt og giver mening ud fra byggeriets helhedsindtryk og områdets karakter.

Klageren sendte herefter den 10. februar 2021 via e-mail et revideret projekt, som kommunen besvarede samme dag:

Det er markant opstramning af projektet, det ser meget bedre ud ved første øjekast.

Jeg vender det dog lige med resten af teamet inden du fået et mere fyldestgørende svar. Det kan jo være at de ser noget jeg ikke se. Hvis alt går vel, så kan den få plads på vores sagsmøde i morgen, men hvis ikke bliver det nok på tirsdag. Jeg vender tilbage når jeg ved mere.

Den 12. marts 2021 sendte klageren en mail til kommunen med en ny revidering af projektet:

Jeg forstår ud fra korrespondancen, at projektet i KG8[4] kan accepteres, hvorfor de ønskede rettelser og bemærkninger kun er medtaget vedr. DG17[5].

Vi har taget dine bemærkninger til efterretning, og tilpasset projektet en smule efter det, se gerne vedhæftede facade for [A1] samt situationsplan. Det vi har gjort, det er at bygningen rykkes 1,5 m ind på grunden, og sænkes 0,5 m. [...]

Bygningens højde og etageantal i DG17 er tilpasset efter kommuneplanens rammer, nemlig 3½ etage og max 15 m i højden. Derfor synes det underligt hvis bygningen nu kun må syne af 2½ etage. Der er tidligere i sag 2018-0490 givet accept til 3 fulde etager. Hele karrébebyggelsen langs [A5]-[A6] er med 3 fulde etager. Bygningen på modsatte side af vejen ([A7]-[A8]) er en stor bygning i 3½ etage, som ligger inden for samme planområde, og som også må indgå i helhedsvurderingen, og som taler for den netop projekterede løsning [...]

Kommunen svarede den 15. marts 2021 følgende:

Når jeg ser på en sag med denne placering, er det afgørende hvordan projektet er tilpasset konteksten, derfor er vægtes helhedsvurderingen højere end kommuneplanen, der kun er retningsgivende. Det arkitektoniske aspekt er ligeledes noget vi vægter højt. Derfor vil jeg gerne at du fremsender visualiseringer af begge bygninger, så det tydeligt fremgår hvordan de er tilpasset konteksten. [...]

For at komme videre skal du fremsende tegningsmateriale, der viser at byggeriet er tilpasset området. Projekterne skal behandles særskilt i Byg og miljø, derfor kan de med fordel allerede nu separeres i forhåndsdialogen.

Klageren ansøgte herefter den 20. april 2021 om byggetilladelse.

Kommunen og klageren var herefter i dialog vedrørende det ansøgte projekt, som klageren reviderede. Som følge af det reviderede ansøgningsmateriale oplyste kommunen den 11. maj 2021 følgende:

Jeg er enig i at der er styr på volumenerne nu, men jeg er ikke overbevist om lejlighedsindretningen endnu. Som jeg tidligere skrev, så er næste skridt at opdele bygningsmassen og få placeret indgang, interne adgangsveje og enhederne. Derefter ses der på facaden. Når facaden er på plads opdeles enhederne igen og først her bliver de til reelle lejligheder, derefter facaden igen, så du hele tiden skifter mellem inde og ude. Det er jeg ret sikker på giver en optimal indretning hvor der ikke er tvivl om kvaliteten.

Herefter drøftede klageren og kommunen lejlighedsindretningen, samt hvorvidt projektet kræver udarbejdelse af en lokalplan. Kommunen gjorde i den forbindelse via e-mail af 27. maj 2021 klageren opmærksom på kommuneplanen.

Et eksempel på at jeg betvivler lejlighedsindretningen ses her: [...]

Derudover sprænges kommuneplanrammens byggemuligheder markant, så uanset om der skal laves lokalplan skal der laves et kommuneplantillæg. Jeg sender dig en opdatering når jeg har modtaget en afklaring fra planlæggerne.

Planklagenævnets vurdering

Efter en samlet vurdering af sagens forløb finder Planklagenævnet, at kommunen er afskåret fra at meddele et forbud efter planlovens § 12, stk. 3, mod opførelsen af det ansøgte projekt som følge af berettigede forventninger. Nævnet lægger herved vægt på kommunens tilkendegivelser, herunder særligt tilkendegivelsen af 4. februar 2021, hvor kommunen

bekræftede, at volumen er accepteret, samt tilkendegivelserne af 10. februar samt 15. marts 2021, hvoraf det fremgår, at kommunen vægtede helhedsvurderingen af byggeriet og i den forbindelse oplyste, at kommuneplanen kun er retningsgivende. Nævnet lægger desuden vægt på kommunens tidligere afgørelse om ikke at nedlægge et forbud efter § 12, stk. 3, i forhold til et lignende projekt om etageboliger på samme ejendomme, som også væsentligt overskred kommuneplanens rammer om bebyggelsesprocent.

Planklagenævnet lægger derudover vægt på, at kommunen flere gange i løbet af de ca. 4 måneder, hvor kommunen var i dialog med klageren, bad klageren om at tilrette projektet uden at nævne kommuneplanens rammebestemmelser om bebyggelsesprocent. Nævnet bemærker, at det i denne sammenhæng er uden betydning, om kommunen i forbindelse med dialogen reelt kun godkendte/foretog en vurdering af bygningsvolumen efter bygningsreglementet, da det afgørende er, om klageren havde en berettiget forventning om, at kommunen havde foretaget en sådan vurdering efter planloven.

Nævnet lægger endelig vægt på, at det ansøgte projekt alene er i strid med en kommuneplanbestemmelse og ikke en lokalplan. Vurderingen af, hvorvidt en kommunes tilkendegivelser kan have skabt berettigede forventninger ift. at nedlægge et forbud efter planlovens § 12, stk. 3, er ikke (nødvendigvis) den samme som i sager efter planlovens § 18. Begrundelsen er, at når kommunen ikke har fundet det nødvendigt at regulere et forhold ved lokalplan, er udgangspunktet, at ejeren lovligt kan disponere i forhold til planloven. En bygning, der er i strid med en kommuneplanbestemmelse, i modsætning til planlovens § 18, bliver først *ulovlig efter planloven*, når – eller hvis – kommunen vælger at nedlægge et forbud efter planlovens § 12, stk. 3. Det indebærer efter nævnets opfattelse, at såfremt kommunen vil anvende planlovens § 12, stk. 3, og dermed håndhæve kommuneplanens rammebestemmelser, må det ske inden for rimelig kort tid. Det forhold, at kommunen efter det oplyste ved en fejl ikke var opmærksom på den fastsatte bebyggelsesprocent i bilag K kan ikke føre til et andet resultat.

Kommunens forbud efter planlovens § 12, stk. 3, vedrørende det konkrete projekt er derfor ugyldigt.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver Aalborg Kommunes afgørelse af 17. august 2021 om forbud efter planlovens § 12, stk. 3, mod opførelse af etageboliger på ejendommene [A1] og [A2], 9400 Nørresundby.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.[6] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

[1] Kommunen henviser i afgørelsen til kortbilag F, som omhandler parkeringsnormer. Planklagenævnet antager, at dette er en fejl, da kommunen i afgørelsen henviser til, at det ansøgte er i strid med bebyggelsesprocenten, ligesom at kommunen i sine bemærkninger til klagen henviser til bilag K.

[2] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[3] Vejledning nr. 9922 af 28. september 2009 om lokalplanlægning, afsnit 2.9.3.

[4] [A2]

[5] [A1]

[6] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Sag:

21/09564

Dato:

17. januar 2022.

Emner:

Planloven, retlig (...)

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>)
[Tilgængelighedserklæring](https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk) (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)